

Historie obce

Základní Informace

Vilémov leží mezi zalesněnými kopci Drahanské vysočiny asi 14 km jihozápadně od města Litovle. Vesnice je v písemných pramenech poprvé připomínána **r.1368**. Původně tvořila samostatný statek, v jehož držení se vystřídala řada příslušníků nižší i vyšší šlechty. V r. 1629 byl Vilémov připojen k chudobínskému panství, jehož součástí zůstal až do r. 1850.

[Historie v datech](#)

Podrobně k historii

Vilémovská pečeť

Vilémovská vesnická pečeť je jednou z nejpozoruhodnějších svého druhu, neboť byla udělena privilegiem feudální vrchnosti. Vilémov dostal právo pečetit již v r. 1662 od olomouckého kanovníka Vavřince Jana rytíře Radavského a o deset let později majitel chudobínského panství Ondřej Leopold Volčinský svobodný pán z Volčina potvrdil svou listinou danou v Chudobíně dne 1. ledna 1672 tuto výsadu, kterou zároveň rozšířil určením, že ves Vilémov má pečetit dokumenty zeleným voskem, za což budou platit domácí lidé po 12 groších bílých a cizí o něco více. Vrchnost současně ustanovila, že Vilémovská pečeť bude používána coby "větší" (tj. hlavní) v závažnějších případech úředních pořízení i v sousedních vsích Cakově a Olbramicích, které zároveň obdržely své "menší" vesnické pečeti, jimiž pečetili dokumenty sepsané v běžných záležitostech (narovnání, vysvědčení, svatební smlouvy). Vilémovské pečetní privilegium obsahuje též stručný údaj o podobě pečetního typáře.

Pečeť je komponována do oválu na výšku o rozměrech 27x31 mm; v jejím poli, lemovaném vavřínovým věncem, je uprostřed v oválu, ohraničeném provazcem, pelikán krmící krví ze své hrudi tři mláďata, jež k němu vzhlížejí z hnízda. Legenda zní PECZIET OBCZE WILIMOWSKE 1663.

Dále k historii

Po zrušení poddanství a patrimoniálního systému následkem revolučních událostí r. 1848 se stal Vilémov svobodnou obcí s volenou samosprávou, začleněnou do politického a soudního okresu Litovel. Dochází k celkovému rozvoji obce, ujímají se nové formy hospodaření, zejména zemědělské družstevnictví, a obyvatelstvo se vyžívá v bohaté spolkové činnosti.

Vznik Československé republiky přinesl nejen výraznou demokratizaci společnosti a rozvoj politického života obce, ale také další hospodářský a kulturní pokrok. Byla provedena pozemková reforma a odvodněny pozemky v katastru obce, ve vsi byl umístěn poštovní úřad a zřízena občanská záložna. Do Vilémova začaly zajíždět první linkové autobusy, do vesnice byla zavedena elektřina a začalo zde promítat stálé kino. Široký ohlas zaznamenalo náboženské hnutí, jež vyústilo v založení církve československé a posléze vedlo k příklonu značné části vilémovských věřících k pravoslaví - v r. 1924 byla v obci zřízena pravoslavná duchovní správa.

Druhá světová válka a období poválečné obnovy, zejména však převrat společenských poměrů po únoru 1948, přerušily na dlouhá léta kontinuitu ve vývoji vesnice. V rámci tzv. kolektivizace bylo v r. 1956 založeno Jednotné zemědělské družstvo ve Vilémově. V r. 1960 byla k Vilémovu připojena sousední obec Olbramice, současně zanikl okres Litovel a Vilémov se stal součástí olomouckého okresu. V r. 1980 byla ves připojena k obci Senice na Hané. Se změnou společenských poměrů obnovil Vilémov v r. 1990 svou samostatnost a zahájil novou etapu svého vývoje spojenou s obnovou přerušené kontinuity a duchovní obrodou.

K zmizelým pamětihodnostem obce patřila tvrz, sídlo majitelů vilémovského statku, jež stávala snad již od středověku v místě dnešního hřbitova. V písemných pramenech je doložena teprve k r. 1629. Zanikla beze stopy pravděpodobně v 18.století, kdy již vrchnost sídlila trvale na chudobínském zámku.

K současným dominantám obce, jež zůstaly svědky její minulosti, patří zejména katolický kostel sv. Kateřiny, postavený v barokním slohu na místě staršího kostelíka v r. 1758. Fara ve Vilémově se připomíná již v r.1390, po přechodném zániku za třicetileté války zde byla r. 1785 zřízena tzv. lokální kuracie, povýšená r. 1866 na faru. Vedle kostela stojí školní budova postavená v r. 1878. Triviální, později obecná škola byla ve vsi založena již v r.1785. Na kraji obce byl v letech 1927-1932 postaven pravoslavný kostelík. V r.1991 byl při něm založen monastýr Zesnutí Přesvaté Bohorodice s Cyrilometodějským duchovním centrem sv. Gorazda.

Vilémov je rovněž rodištěm několika významných osobností, z nichž zasluhují zmínky alespoň Adolf Vincenc Zapletal (1867-1938), profesor Starého zákona a semitských jazyků na universitě ve švýcarském Freiburgu, Antonín Lakomý(nar.1878), autor divadelních her a poezie v hanáckém nářečí, Josef Matoušek (nar.1885), autor místopisných článků a překladatel, František Kollmann (1871-1939), ve své době proslulý výrobce léčiv - samouk a autor první série pohlednic rodné obce.

Autor: Pavel Filípek | Vydáno dne: 29.05.2014 09:41 | 9323 přečtení

Datum generování PDF: 26.06.2017 17:42